

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házal szomszágban.

Hirdetések:

Egy hasábos pető
sorokint 5 kr-ával
számítanak.

A távozó.

Debreczen, február 20.

Diadalról diadalra nem egyszerűen vitte Bánffy Dezső báró a szabadelvűpárt lobogóját. S mikor távozását a kormányzékából bejelentette, e diadalok és politikai sikerek emléke megjelenik minden jóérezésű magyar ember gondolatában.

S ha ellenségei azt írják, hogy „milliók átka” kíséri útjában, ezt maguk sem veszik komolyan, mert országos tisztelet környezi fejét, nemes személyes áldozataért.

Négy évig állott Magyarország kormányzatának élén Bánffy Dezső báró, de e négy év alatt tíz esztendőnek hazafias munkáját vegezte.

Hogy a „nagy” kabinet alkotását az egyházpolitikai törvényeket ő vitte be a nemzet vérkeringésébe s hogy a felekezeti szenvedélyek pusztító tüzeit sikerült lokalizálnia: ez van oly jelentékeny politikai érdem, mint maga a törvények megalkotása.

S a kik, elfogultságukban szerették felhozni ellene az 1893. választásokat, egy dologról következetesen megfeledkeztek. Megfeledkeztek róla, hogy e válasz-

tásokon az állig felfegyverkezett vallási fanatizmus vad elszántsággal vetette reá magát a liberális pártokra, hogy tehát az 1896-iki választások logikai következményei voltak a dicsőséges és győzedelmes reformkorszaknak. Egyházpolitikai reformok nélkül nincs felekezeti fanatizmus. A felekezeti fanatizmus orgiái nélkül 1867. óta a legsimábbak lettek volna a képviselőválasztások.

De nemcsak az egyházpolitikai törvények életbeléptetése s erős kezű megvédését köszönjük a Bánffy-kabinetnek; de neki köszönjük a szabadelvűpárt fényes restaurálását is.

E kipróbált, vészekben megédzett párt ereje és nagysága országos érdek s a nemzeti politikának hűséges támasza és eszköze. Mikor tehát Bánffy Dezső báró ezt a pártot fényesen restaurálta, nem a pártnak, Magyarország nemzeti és dinasztikus politikájának tett hatalmas szolgálatot.

Hogy hallgassuk el e kabinet pénzügyi politikáját, a mely nemcsak jókarban tartotta, de fejlesztette és erősítette? A kulturális feladatok terén nem voltak-e nagy alkotásai? Nem tette-e kulturpo-

litikánkat a nemzeti érdekek szolgálóleányává?

Sokat gunyolták a kormányt, hogy sokat utazgat Bécs és Budapest között s hogy az osztrák kormányokkal éveken át alkudozott. De ezzel szemben nem e kabinet műve-e a legjobb kiegyezés 67 óta? Nem védelmezte-e meg az ország fontos gazdasági érdekeit mindenkivel szemben?

Hát a nemzeti politika mit köszönhet Bánffy bárónak? Nem jelzik-e útját hatalmas nemzeti sikerek mértföldmutatói? Nem fékezte-e meg a nemzet belső ellenségeit? Nem tartotta-e szemmel oduikat? Nem metszette-e el a külfölddel való összeköttetések szálait? Nem imponált-e nekik, nem félték-e tőle? Nem gyujtanak-e örömtüzeket távozására hírére s nem lélegzenek-e fel megkönynyekbülve, hogy erős, férfias kezét levette az eke szarváról?

Jól mondta tegnapi szép buszuztatójában Radó Kálmán: magyarabb, nemzetibb államférfia nem volt nála Magyarországnak — Széchenyi István gróf óta.

S a mi fő, az ő nemzeti politikája szerencsésen kapcsolódott be a dinasztikus és a nagyhatalmi politika keretébe. A régi kurucz

TÁRCZA.

Igy is lehet . . . .

Írta: Maurice Soulié.

De Pardau gróf meg volt győződve feleségének hűtlenségéről, de nem akart teljes bizonyosságot szerezni magának, mert legfőbb volt előtte a békesség és nyugalom. Csakhogy minél kevesebbet érintkezzen a grófnéval, hat hónapon keresztül birtokán, a vendéi Grand Patun tartózkodott. Ott gazdálkodva a kedves vidéken, melyet gyermekkorától ismert, legjobban érezte magát a hatalmas természetű, rótszakálu gróf.

Hogy a látszat mégis csak meglegyen, a grófné minden évben, nyár végével, mikor sehol sincs élet, eltemette magát férje birtokán, — de persze borzasztóan unatkozott. Naponta több levelet írt s mindenféléről panaszkodott: a szomszédokról, a hőségéről, az esőről, szóval minden képzelhetőről. Pardau gróf pedig hidegvérűen és nembánomsággal hallgatta neje sopánkodását s tovább élt gazdaságának, lovainak és kutyáinak.

Egy szép, verőfényes napon a grófné villásreggeli végeztével nem heverészett tétlenül poudoirjában, hanem elkísérte férjét a parkba, a hol az egy faiskolát akart megsejmelni. Milyen jó lenne most máshol lenni! gondolta s idegesen rángatta napernyőjének csipkefodrait.

A gróf pedig nem zavartatva magát, örömmel szemlélte fának növekedé-

sét, erősödését. A vidék esendben terült el előttük; emberek, állatok déli pihenőjüket tartották.

A gróf pipára gyujtott, a grófnó pedig, hűs helyet keresve, egy kis patak felé tartott, mely a parkot átszelte s nedvességével több hatalmas fának nyujtott tápot. Odaéérve, bosszusan kiáltott fel:

— Ah, ismét egy koldus! S még itt a patakban mossa a fehérneműjét. Igazán esodálatos! Megtilthatná az ilyeneket, uram!

A gróf jólelkűen válaszolt:

— Nem akarok másképp cselekedni, mint elődeim. Ebben a patakban mindig szabad volt szegényeknek fehérneműiket tisztára mosni. Ezt a koldust különben jól ismerem. Antoine bácsi, a ki már több éve jár hozzám alamizsnáért. Jó napot fogok neki kívánni.

Azzal közeledett a koldushoz, egy magas, szikár őszbe, csavarodott haju emberhez, a ki több ruhadarabot mosott a patak kristálytisza vizében. A mint megpillantotta a gróft, vidáman kiáltott feléje:

— Jó napot gróf ur, hogy szolgál az egészsége?

— Jól, jól, Antonie, a mint látja. Hát a magáé? Nem láttam a tavasz óta:

— Fáradt voltam, gróf ur. Hát elmentem a fontenay-i menedékházba . . . De hogyan, a grófné itt van hosszabb időre?

Pardau ur eltérítte a beszélgetés irányát:

— Jó színben van, Antoine; ugy látszik, jót tesz a mestersége.

— Hát persze, gróf uram, van kellemes is, kellemetlen is minden mesterségben. De annyi bizonyos, hogy ez a járás igen jótékony. A kastélyokban, a tanyákon a vendég ember nem tud megtagadni egy falat kenyeret attól, a ki kéri. No meg egy szalmazsák is akad. Jó nép is a vendég, jó nép. Csak a lábaimmal ne volna annyi bajom! Ha nem fájnának a lábaim, pompás életem volna. Végre is, nincs mit panaszkodnom: vannak a kik sokkal szerencsésebbek nálamnál.

A grófnét mulattatta a koldus egyszerű keszéde.

— Már régóta folytatja ezt a . . . ezt a mesterségét? — kérdezte.

— Tizenkilencz éve, grófné. Azelőtt községi portás voltam. Akkor megszoktam már a sok gyalogolást.

— Hát nem tetszett a mestersége?

— Boecsásson meg a grófné, de bizony nekem nagyon is nyemre volt. De hát olyan események jöttek közbe, a melyek miatt el kellett hagyni állásomat.

A grófné sokkal jobban unatkozott, semhogy kíváncsian ne kérdezte volna:

— Megmondaná, mik voltak azok események?

Antonie pedig így válaszolt:

— Megöltem a feleségemet. Azután elitéltek.

— Miért követte el ezt a szörnyű cselekedetet?

hagyományokkal teljesen szakítva nem a dinasztia ellen s nem a nagy hatalmi érdekek ellen csinált ő nemzeti politikát. Ő e nemzeti politika élére a dinasztiaát állította.

Es ahogy közel hozta egymáshoz a király s a nemzet szívét, e két gránit-oszlopra építve fel politikai terveinek büszke épületét: a nemzet hálájára, az utókor elismerésére tette magát érdemessé. S bár kormánya lemondott, ez a politikai irány tovább fog hatni és működni a nemzeti élet háncsában, galyaiban és gyökerében, mint a tavaszi nevek belső ereje az egészséges fában.

Ezért — s még sok másért — mondhatta et magáról, nem kérkedő önérettel Bánffy báró, hogy a szabadelvű pártot nem egyszer diadalról diadalra vezette.

Hihető-e, hogy lemondásával egyéb czélt kívánna szolgálni, mint megőrizni továbbra is a pártnak s a párt által az országnak, e politikai győzelmek gyümölcseit?

Hogy ez az igyekezet ne maradjon meddő; hogy a kormány távozása ne jelentse a szabadelvű párt megaláztatását; hogy vezérének félrevonulása ne belső válságok kezdete legyen és ne áldatlan kríziseknek melegágya, ehhez egy dolog szükséges: a pártnak összetartása, hűsége, férfias állhatossága, a felállított program megvalósításában.

A kormány békefeltételeit tegnap a szabadelvűpárt a maga teljességében fentartotta s annak minden betűjéhez szívósan ragaszkodik. Ragaszkodik nem a maga, hanem az ország érdekében. Mert amely perczen a gyökeres házszabály-revizió gondolatát a párt nem elejtené, csak meggyöngyöztetné, állami és guvernementális politikát ebben a szerencsétlen országban folytatni többé nem lehetne. A politikai nihilisták és bombavető, a jakobinus klubok uralkodnának ebben az országban. Övék volna a hatalom és dicsőség s mienk csak egy megszegyenyítő kapitulációnak emlékezete.

Követendő példa.

Az aradi szabadelvű párt minden alkalommal bizonyította, hogy a nemes értelemben vett liberális hűve. Hatalmas szavát mindenkor felemeli, valahányszor a nemes és nagy érdekek egy kívánják.

Most is akcióba lépett ez kiváló testület. A következő szöveget intézte szabadelvű polgárokhoz:

Szabadelvű polgártársainkhoz!

A kormány lemondásával a szabadelvű párt ezidő szerint kimondott vezér nélkül maradt, és bár a tegnapi értekezlet fényesen dokumentálta annak további tömör egységét és összetartását, mégsem hunyhatunk szemet azon tény előtt, hogy a párt előtt és további fennállását a szakadatlanul folytatott nyílt támadások és titkos aknamunkák állandóan veszélyeztetik.

A válság eddigi lefolyásából minden kétséget kizárólag bizonyossá lett, hogy

az obstrukciónak célja nem csupán a Bánffy kormány megbuktatása, hanem egyben az egész szabadelvű pártnak szétrobbantása és megsemmisítése volt, sőt alig tévedünk, föltesszük, hogy a kormánybuktatásnak sikeres munkája épen azért lett oly nagy apparátussal fogatosítva, hogy a vezetőségétől és a kormánytól megfosztott párt, bontott kéve gyanánt széthulljon.

A párt megsemmisítésére irányuló ezen törekvések mögött azonban nem tisztán hatalmi velleitások állottak és állanak, hanem oly irányzatok is, melyek a szabadelvűséggel és demokráciával homlokegyenest ellenkeznek. A sugalmazott felhivatalos ellenzéki lapok épen most, Bánffy bejelentett visszalépése alkalmából egészen leplezetlenül hirdetik, hogy a liberális rendszernek meg kell szünnie.

Mindezek oly letagadhatatlan tények, melyekkel föltétlenül számolnunk kell, még pedig számolnunk kell azzal az alternatívával szemben, hogy a szabadelvű irányzat a magyar törvényhozában és az ország kormányzatában tovább is fennmaradjon-e, vagy olyan koalíciónak és olyan irányzatnak adjon helyet, melyről minden e gyebet föltehetünk, mint azt, hogy liberális lesz?

Ily körülmények között a szabadelvűség és demokraczia valódi hűveinek országszerte haladéktalanul állást kell foglalniok a régóta eltemve hitt, de most újból feltámadott és az obstrukció erőszakos útján hatalomra törő reakció ellen, mely a partikularizmus és az osztályérdek terjeszkedésének és a nemzeti törekvések elnyomulásának útját készül egyengetni Magyarországon is, a mint azokat Ausztriában az ország bejékének nagy kárával tényleg uralomra juttatta. Első sorban az aradi testvértörvényhatóságok szabadelvűpárti polgárságának jut a szép és hazafias feladat osztályrészeül, hogy pártgyűléseiken ünnepléses manifesztációikkal a parlamenté anyapártnak támogatására siessenek és

— Ha a grófné annyira kívánja elmondom. 1877. június havában történt. Reggel elindultam már hivatalos utamra s mikor Epremezuil községen athaladok, Mamonillet nevű asszony megállit s így szól hozzám: Jó napot, Antoine, hova sietsz? — Hova sietek? Hát egy levelet viszek Fridon urnak, a fűszer kereskedőnek, a ki ott lakik szemben a templommal. — Hát sietsz, hogy minél előbb érj haza, ugy-e? — Miért ne sietnék? — Mert talán megzavarnád a feleségedet a szeretőjével, Faroval, a molnár fiával. Azzal ott hagyott a faképnél, de a baj már megtörtént. Egyszerre visszaemlékeztem, hogy egy este ugy rémlett előttem, mint hogy ha Faro alakját láttam volna házam közelében eltűnni. És mint hogy ha ép, akkor osont volna ki a házamból. Az után eszembe jutott, hogy sokan nevettek, mosolyogtak, mikor elhaladtam mellettük. Kezdtém belátni, hogy van okom a gyanura. Mind a mellett elvégeztem még az napi munkámat, de már nem a szokott kedvvel és figyelemmel. Mikor hazakerkeztem, semmi rendellenest nem találtam. Persze, tudták, mikor fogok hazajönni s e szerint osztották be az időt; de azért észrevettem, hogy a feleségem szeméi alatt sötét karikák mutatkoztak. Ekkor az a gondolatom támadt, hogy eselhez folyamodok s majd meglepem a szerelmes párt. Azt mondtam tehát a feleségemnek, hogy másnap igen sok, a dolgom s éjjelre sem jövök haza, mert a postahivatalban kell dolgoznom. Persze, ez nem volt igaz; de hát ugye gróf ur, vannak esetek, mikor az ilyen hazugságok meg vannak engedve.

— Másnap este — jól emlékszem, szomabti nap volt, pünkösöd volt — máshol vacsoráltam s bizony jó adag bort is megittam. Azután ugy kilencz óra tájt hazafelé tartottam. Elhaladva a malom mellett, kérdeztem az éppen künn álló molnáról, hol van a fia, mert még reménykedtem, hátha otthon van. Nevetve válaszolt, hogy máshol van dolga. . . Most már tisztán láttam. Izgatottan szorongattam a botot kezemben s mialatt hazafelé rohantam, ugy éreztem, mintha az összes vér fejembe szállt volna. . . Nem voltam teljesen tisztában azzal, hogy mit fogok tenni, csak rohantam előre s arcomnak rendkívül baljóslatu kifejezése lehetett, mert egy gyerek, a ki meglátott, ugy megjédt, hogy sirni kezdett.

— Ők pedig bizonyára fittyet hánytak nekem s annyira biztosnak érezték magukat, hogy még az ajtót sem zárták magukra. Mind a mellett meghallották lépéseim zaját felrezzentek. . . De már késő volt, legalább a feleségem számára. Mert még mielőtt felkelhetett volna, az ágyban fekvő asszonyt botommal ütlegelni kezdtem s egy hatalmas csapást mértem a tarkójára. . . Egyet rázkódott, azután láttam amint fehér alakja elnyújtott az ágyon s mozdulatlanul hevert ott a holdvilágban, míg a szerető az ablakon keresztül elmenekült. . . Ime, ez az én történetem.

Kis ideig csend uralkodott.

Végre a grófné halkan mormolt:

— Micsoda durva ember. . . és mégis. . . mégis férfi.

S rátekintett a grófra a ki a patak

tükör sima vizébe gyönyörködve, álmodozni látszott.

— Sohasem érzett lelkifurdalást? — kérdezte hirtelen Antoinétól.

— Soha gróf ur, soha. S ha ujra kellene tennem, ujra megtenném. . . . Mert egy rongy asszony, a ki férjét nevéssé teszi a szomszédok előtt, ugy kell bánni, mint valami kártékony állattal. Vagy nem ugy van grófné?

A grófné mosolygott; a gróf pedig csak ennyit mondott:

— Hm!

— És ujra csend lön.

Antoine pedig fogta a batyuját, a ruhák tetejébe még néhány darab kenyert, sajtot és gyümölcsöt s azután így szólt:

— Ha a gróf ur oly kegyes volna és adhatna nekem egy meleg mellényt, igen hálás lennék, mert az jó lenne a csuzom ellen. . .

— Menjen csak a konyhába Antoine ott az inasom, majd odaadja magának, a mit kíván.

— Köszönöm gróf ur. Alázatos szolgálja grófné. Áldja meg a jó Isten a házasság életüket.

Azzal vállára kapta a batyuját és lassu, nehézkes lépésekkel tartott az országot felé.

Pardau gróf egyedül folytatta sétáját. Pardau grófné pedig hazasietett, egy nagyon, nagyon hosszú levelet irt, a melyet maga adott át a portásnak, mikor az a kastélyba ért.

Fordította: *Circulus.*

példjával az egész országban azonos mozgalmat indítsanak.

Értsék meg szabadelvű párti polgártársaink a válságos idő sürgető szózatát. Nem egyes személyek hatalmi érdekei, nem is valamely kormány iránti szolgálattétel hívja őket sorompókba, hanem azon szent elvek, a melyeket eddig a szabadság és jogegyenlőség nevében hittek és vallottak. Mondják ki nyíltan és határozottan, hogy rendületlenül kitartanak ezen elvek mellett, hogy ezeknek érvényesítését kívánják és óhajtják törvényeinkben és az ország kormányzásában; mondják ki egyértelműleg, hogy az országos anyapártot, míg az elvekhez hű marad, feltétlenül támogatják s magukat annak törekvéseivel azonosítják; mondják ki, hogy csak ezen elvek mellett hiszik és remélik elérhetni a minden magyar ember szívében élő amaz ideált, hogy e hazá nemzete virágozzon, szabad és magyar legyen és maradjon.

Azt hisszük, hogy a debreczeni szabadelvű párt minden tekintetben osztja az aradi igaz hazafias politikai nézetét.

A Dreyfus-ügy.

— Távirati értesítés. —

Budapest, február 20. Párisból táviratozzák. A szenátus által a revízió-javaslat tárgyalására kiküldött bizottságon öt tag a kormány javaslata mellett, négy pedig ellene van. A különféle csoportok szavazatainak előzetes mérlegelésénél ki tűnt, hogy a jelenlevő 243 szenátor közül 123 a javaslat mellett, 113 pedig ellene van. Hét tag nem szavazott. Ez a votum persze nem tekinthető véglegesnek, mert 57 szenátor hiányzott a szavazásnál, ezek pedig a plenumban való szavazásnál vagy az egyik, vagy a másik oldalra döntő befolyással bírhatnak. A különböző csoportokban mégis az a vélemény, hogy a kormány javaslata, ha még oly kis szótöbbséggel is, keresztül fog menni, miután azt már a kamara is elfogadta.

Budapest, febr. 20. Párisból távirják. A kormány győzelmét valószínűnek tartják ugyan a szenátusban, nem lehet még azonban tudni, hogy Dupuy milyen állást fog elfoglalni Bard szenátor módosítványával szemben, mely úgy szól, hogy a semmitől végleges döntése hiteles, az ügynek katonai vagy polgári bíróság elé való utalása lehet egyszer és mindenkorra megszűnik.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Hétfőn, február 20-án, („B” bérletben)
Himfy dalai.

Kedden, február 21-én, („C” bérletben)
A gésák, vagy: Egy japán teaház története.

Szerdán, február 22-én, („A” bérletben)
A baba, operette.

Csütörtökön, február 23-án („B” bérletben)
Az eleven ördög, operette.

Pénteken, február 24-én, („C” bérletben)
— újdonságul — először: *Aeneas papa,* vígjáték.

Szombaton, február 25-én, („A” bérletben)
Aeneas papa.

Vasárnap, február 26-án, délután 3 órakor: *Aranylakodalom;* este 7 $\frac{1}{2}$ órakor (szünetben): *Betyár kendője,* népszínmű.

Mükedvelő előadás.

A főiskolai „Erzsébet”-alap s a Fröbel gyermekkert javára.

Második nap.

Összegezvén azokat a benyomásokat melyeket a mükedvelők második előadása után még jobb an érezünk, sikerről szólóanánk, ha szeretnők a chablont diadaltól, ha e fokozásban méltó dícséretet látnánk, nem teszszük, valami magasabb

szempontot keresünk s talán így szólunk leghelyesebben: mit Debreczen szép leányai s ifjai produkáltak, ünnepe volt, a hazafiasság és az emberszeretet ünnepe az erények ünnepe. Összhangba folyt általa a kegyelet s a példa követése. Kegyelet az iránt az áldott emlékü nő iránt, kit halálában is Magyarország édesanyjának nevezünk, kinek emlékét minden téren, minden nemes intézmény létesítésében meg kell örökötenünk; másodsor a példa követése, az ő ragyogó példájának életezelli, eszménynyé emelése ült e két estén ünnepet, voltaképen színpadon, mükedvelők által, anyagi siker közvetítésével de valójában tiszta erkölcsi eredménnyel. Üdvözet a mükedvelőknek, kik lelki törvény sugallatát követve, adtak testet és nagyobb alapot társadalmi életünk több kitünősége által felvetett ama tervnek hogy főiskolánk növendékei előtt a jótékonyaság áldásainak élvezésében mindig mint nemző s védangyal tündököljék Erzsébet királyné. . . Nem szöjjük tovább a szálakat, de nagy a mi örömünk, hogy Debreczen szép leányait ezuttal a mai modern világban divatból kiment, de mégis hagyományos szép szóval nevezhetjük vagyis mint honleányoknak mondhatunk dícséretet.

A virágerdős színpadról különben mükedvelőink a családtagok, s az ifjuság a Bika nagytermébe vonultak, hol kedélyes vacsora után reggelig tartó táncz következett, s a ki, mint e sorok írója is odatévedt, nem bánta meg mert a közkívánatra eljárt *Palotásban* ismét gyönyörködhetett.

* **A dohányzók.** A komoly, színházba járó és ott élvezni akaró közönség érdekében bátorokodunk az illető körök figyelmét felhívni azon rossz szokásra, hogy a színházba menő férfiak nagy része tüzes szivar és cigarette, néha még jökora darabjait, közvetlen az előcsarnok ajtaja előtt hajigálja el; mily könnyen megeshetik, kivált nagyobb forgalomnál, hogy az ilyen sok elhajigált égő szivardarab közül észrevétlenül is a színházba igyekvő nők, hosszú földet érő ruháikkal ezt maguk után felgöngyölítve nézőteri helyeikre beviszik, hol ezzel majd késő talál lenni az ébredés.

Hasonló eset ismétlődik minden felvonásokozókben is, az épen szivarozás szempontjából kimenő férfiak által. Nem lehetne-e rendeletileg intézkedni, hogy az utcai vasrácozaton belül, este előadás előtt és alatt nem szabad dohányozni s így a szivarvégeket sem okán elszórni; egyszersmind ezen idő alatt a bejáratoknál egy-egy felügyelő ezt ellenőrizhetné.

Rendkívül kellemetlen még azon körülmény is, hogy előadás végével, mikor ki kímár haza igyekszik felöltöbe burkolózva, az előcsarnokot háromnegyed szélességében elállva találja fiatal urakkal és gazdáikra váró cselédekkel, így nem haladhatván előre, csak kölesönös lábtaposások és az előttünk lassan haladható nők ruháinak letaposása a következmény. — Azt hisszük, a fiatal urak előadás alatt és felvonásokozókben a hölgyközönségben kényelmesebben gyönyörködhetik a nézőtérren s míg a gazdáikra váró cselédség azokat az előcsarnokon kívül is éppen úgy megtalálhatja, kivált ha már előre megmondatik: hol, melyik ponton álljon. S így mindenkinek elég lévén téve, a nagyközönség háborítatlanul és gyorsan távozhatik a színházból. (Beküldetett.)

Csajthay Ferencz.

Debreczen, február 20.

Két hirlapíró pisztolyt szegezett az egymás életének. Milyen viszonyban voltak előzőleg egymással, nem tudom. Nem is tartozik a dologra. Az eredmény az,

hogy a súlyos sebet éppen az kapta, akit a sértés ért. Az óngolyó *Csajthay Ferencz* mellébe furódott és most nagy betegen fekszik egy budapesti kórházban.

Ezt a nehéz sebet, mely fáj az egész magyar sajtónak, úgy érzem, nem volna szabad fölhasználni, hogy himet varrjunk a sebesült érdemeiből.

De ez a hirlapíró nemesak azé a szerkesztőségé, melynek falai között évszámra rőtta a betüket; alakja nemesak a Budapesti Hirlap körében, de az egész magyar hirlapírás terén kivált. Nemesak azt sajnáljuk, hogy a súlyosan megbántott gentlemann még a tetejébe súlyosan megsebesült, de azt sajnáljuk, hogy ez a gentlemann, a ki nem olyan gentlemann amilyen tucatszámra található a körutak aszfaltján, vagy a kaszinókban éppen *Csajthay Ferencz*. Olyan ember, a ki magyar hirlapíró a szó negnemesebb értelmében.

A mi megdöbent, az, hogy az ilyen eset megtörténhet.

Itt van egy ember: *Csajthay Ferencz*, a ki a magyar hirlapírásnak szentelte életét. Saját erejéből, senkitől sem támogatva, felküzdte magát arra a pozíra, amelyet évek óta elfoglal. Szerkeszti a Budapesti Hirlapot. Jobb keze Rákosi Jenőnek, akit írói működése, egyéb sok hivatása gyakran huzamosabb ideig távol tart a szerkesztőségtől. És Rákosi Jenő egészen nyugodtan igazgathatja az Otthon hirlapírók körét és végezheti sok egyéb dolgát, mert hiszen ott ül a szerkesztőségi szobában *Csajthay*, a munkásság és hirlapírói lelkiismeretesség élő megtestesülése.

Történhet akármi a szerkesztőség falán kívül és belül, a rohamosan változó események elsodorhatják az embereket fölkarvarhatják a kedélyeket, a halvány, fiatal szerkesztő olyan nyugodtan ül szobájában, mintha a székéhez volna lánczolva. Csak a jobb keze mozog izgatottan a papirlapok fölött, melyeket gondosan átolvas, átgondol, kijavít, megszerkeszt. Végül maga is ír. Mindennap elolvas 12, 16, 20, sőt néha 24 oldalra való különböző kéziratot, intézi a lap külső és belső ügyeit, tárgyal írókkal, hirlapírókkal, politikusokkal, a vidéki tudósítók egész légiójával, nyomdával, korrektorokkal, kiadóhivatallal, laptársakkal, átnézi a levél- és hirlap postát és végül versenyt ír maga is a munkatársakkal.

Azelőtt délutáni négy órától ujabban hat órától hajnalig dolgozik. Természetesen délből is a helyén található.

Amit eddig elmondtam róla csak azt bizonyítja, hogy *Csajthay Ferencz*, mint munkaerő unikum lehet.

A munkaerejét méltányolják a szerkesztőségében, de a többi hirlapíró, a ki nem látja az anyaghalmozást, melyet felidolgoz, nem tudja, milyen óriási munkával él, a nagy talentumu szerkesztőt, az gazi magyar hirlapíró példányképét és a tetőtől talpig nemes embert becsüli benne. Ha a nagy tömeg ismerhetné azokat az embereket, akik csak a munkának élnek, akiknek a lelke irtózik a nyilvános lármától, akkor a *Csajthay Ferencz*ek uszának a nyilvános elismerés örömeiben

Pedig ő olyan hírlapíró, aki csak elméje gondolatait, hírlapírói munkásságát adja a nyilvánosságnak, de nem egyszersmind az egyéniségét is Anakronizmus, de így van. Aki mindennap beszél az egész országgal, személyével kerüli a nyilvánosságot. Nem keresi a társaságot, nem futkorász az emberek tetszése után. A cikkeit sem írja alá, de ha helyt kell állani, mint a szomorú példa bizonyítja, nem engedné meg, hogy más álljon elő helyette. Pedig megtörténhet, hogy a hírlapíró, aki csak a tollforgatáshoz ért, valamely spadasin, kitűnő vívó, vagy czéllövő háta mögé rejtőzködik.

A mi kis ideje van a szerkesztésben kívül, a hírlapírók társaságában tölti el. Sokszor a legigénytelenebb emberek között, akik közül a lehetőség szerint szívesen támogatja az arra érdemeseket.

Egyénisége és munkássága egész irányt képvisel a magyar hírlapíródalomban.

A hírlapíró bohém ember, úgy tartják. Csajthay Ferenc és hírlapírói munkássága azt bizonyítja, hogy a magyar hírlapíró nem bohém, hanem robotos munkása a magyar nemzeti kulturának. Nem az a bohém alak, aki naponkint mást szeret, adósságokat és hecczeket csinál, hanem egy olyan utazó alakja ennek a földi életnek, akinek a szeme előtt az egész mindenségben a földtől az égig a magyar hírlapírás eszményi feladata lebeg. Ezért él, ezért töri magát, ezért tölti el ifjúságát emésztő munkában még meghalni is ez eszme jegyében akar.

Az érdekes lapokat divatos most azzal vádolni, hogy a szenzációt hajhászszák. Csajthaynak mint szerkesztőnek egyik főérdeme — és ebben valóságos mester, — hogy a lapja nagyon érdekes, a nélkül, hogy a szenzáció-hajhászat vádjá csak érintené is.

Mert izlés, nemes érzület, erős hazafiság és a hírlapírói hivatás melegítő fénye sugároz ki soraiból. Ebben, az érdekes írógárdán kívül kívül nagy érdeme van az ő áttekintő, finom elméjének, a mely a lapnak minden egyes számát olyan gonddal konstruálja meg, mint a szobrász a maga egyes anyagát, melynek mindenikéről azt szeretné, hogy egy-egy remek legyen.

Igy élt és dolgozott Csajthay Ferenc kora ifjúságától.

Most egy nap arra ébred, hogy a tömördek lap közül, melyet naponkint az íróasztalára halmoznak, valamelyikben egy újságíró kollegája azt állítja róla, hogy „ő tudja hazudott.“

Es a nagy munkásságú hírlapíró, a ki egyéniségével munkásságával egész irányt képvisel a magyar sajtóban, elolvasván a két szót, fáradhatatlan keze leteszi a tollat, hogy fegyverrel cserélje föl.

A szívem elszorul.

Eddig azt hittem csak a vidéki hírlapíró van kitéve esélyeknek. Ezer bolond esélynek, amelyeket nem komponál a világ semmi vigjáték, vagy dráma írója.

Azt hittem, hogy csak vidéken lel néha ilyen akadályokra a törekvés és a

munka, ahol sokszor apró dolgok, helyi körülmények széthuzást idéznek elő.

Azt hittem Budapesten nincs így.

Kivánjuk, hogy Csajthay Ferenc nyerve vissza minél előbb egészségét és foglalja el munkakörét, a melyben diszere válik a magyar hírlapírásnak.

U.

Gyászrovat.

† Halálozás. A tekintélyes és becsült Berger családot ismét súlyos gyász érte. Alig egy éve költözött el az élők sorából a család feje, a debreczeni társadalom egyik oszlopos embere Berger Henrik, ma már a gyászba borult özvegy legidősebb fia Berger Vilmos fekszik a ravatalon. A szivbajban szenvedő derék fiatal földbírtokos a múlt héten lett súlyos beteggé s már pénteken aggasztó hírek keringtek róla. Családja Korányi egyetemi tanárt hívatta a nagy beteghez. De a tudós orvos tanár sem segíthetett. Legfellebb pár nappal nyujthatta meg a haldokló életét. Tegnap délben már beállott az agonia s az este kilenc órákor örök álmra hunyta le szemeit Berger Vilmos. Özvegy édes anyján s testvéreinek kívül felesége és két kis árvája siratja. De korai halála őszinte részvéttel és sajnálkozással tölti el barátainak nagy számát és minden ismerősét. A temetés holnap d. e. 10 órákor lesz. A halálozásról részvéttel vettük a következő gyászjelentést:

Özvegy Berger Vilmosné szül. Fried Margit a maga és gyermekei Imre és István, valamint az összes rokonság nevében, fájdalomtól megtört szívvvel jelenti felejthetetlen férjének Berger Vilmos urnak Biharvármegye törvényhatósági bizottsági tagjának élte 38-ik, boldog házassága 7-ik évében, folyó évi február hó 19-én esti fél 9 órákor, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halottnak földi maradványai február hó 21-ikén d. e. 10 órákor fognak Piac-utoza 38. sz. a. házból a debreczeni izr. temetőbe örök nyugalomra kísértetni. Mely végtisztességtételre bánatos szívvvel meghívjuk a megboldogultnak rokonait, barátait és ösmereit. Debreczen, 1899. február 20-án. Fried Emil apósa. Fried Emilné szül. Hartstein Hermine anyósa. Berger Jenő, Dr. Berger Andor, Berger Ilka férj. Berger Mór, Berger Margit testvérei. Özv. Hartstein Sámuelné nagyanyja. Özv. Berger Henrikné anyja. Berger Mór, Fried Ernő sógorai. Berger Jenőné szül. Fischbein Mária, Fried Eta sógornői. Áldás emlékére!

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Az új miniszterelnök.

Budapest, február 20. (Érk. d. u. 2 órákor. Az ellenzéki pártkörökben arról, hogy Fejérváry Géza báró lesz a miniszterelnök, mint bevégzett tényről beszélnek. A politikusok most erre alapítják kombinációikat. Hangsúlyozzák, hogyha Fejérváry báró lesz a miniszterelnök, a kibontakozás elé akadályokat gördítenek, bárha az ellenzék tudatában van annak, hogy további akadályozásokkal maga részére nehezíti meg a helyzetet, mert, hogyha most sem sikerül abéke, okvetlenül az követ-

keznék, hogy az országgyűlést fölöszteljék. Az indennitást az ellenzék hajlandó megszavazni Fejérvárynak, de többet nem. Megnyugtató hatása az ellenzéken, hogy Széll Kálmán Bécsbe utazott.

Széll Kálmán a királynál.

Budapest, február 20. (Érkezett d. u. 2 ó.) Széll Kálmán a király meghívására ma reggel Bécsbe érkezett. Ő felsége déli 12 órákor fogadta Széll Kálmánt.

Bánffy és Fejérváry

Budapest, február 20. Bécsből jelentik, Bánffy és Fejérváry ma reggel Bécsbe érkeztek. A király Bánffyt d. e. 10 órákor fogadta kihallgatásán 11 órákor pedig Fejérváry bárót, akinek kihallgatása délig tartott. Itt pozitív az állítják, hogy Bánffy lemondását a király elfogadta és mindjárt Fejérváryt bizta meg a kabinet újra alakításával.

Más forrás szerint döntés ma sem történt és senki sem kapott megbízatást az új kabinet megalakítására. Ez a mai nap egyetlen pozitív ténye. Bánffy és Fejérváry holnap is Bécsben maranak.

Elhunyt újságíró.

Budapest, február 20. (Érk. d. u. 2 ó.) Róz Jenő a „Magyar Estilap“-nak legrégebb munkatársa Meránban meghalt. — Temetése holnap lesz.

Nagybeteg főúr.

Budapest, február 20. (Érk. d. u. 2 ó. 10 p.) Apponyi Albert gróf édes atyja veszélyes beteg. Állapotáról ma délben a fővárosban a legaggasztóbb hírek voltak elterjedve. Apponyi Albert hir szerint Éberhardra utazott atyja betegyához.

Tüntetések Párisban.

Budapest, február 20. (Érkezett déltán 2 óra 20 perczkor.) Párisban, mint onnan telegrafálják, ismétlődtek a tüntetések. Loubet, az új elnök hívei és az ellenségei között verekedés támadt. Több asszony megsebesült. Sok ablakot beverték. Mintegy száz embert letartóztattak.

A király képviselője Faure temetésén.

Budapest, február 20. (Érk. d. u. 2 ó.) Bécsből jelentik, hogy Montuanó herceg Ő felsége második főudvarmestere holnap este Párisba utazik, hogy Faure elnök temetésén a király képviselőjében jelen legyen.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gőczy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknel jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelölhetnek minden szordán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél
Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon
d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— **A párbaj áldozata.** Csajthay Ferencnek, a Budapesti Hirlap felelős szerkesztőjének állapotáról aggasztó hírek érkeztek lapunkhoz. Már tegnap este vérömlése, volt, a mit csak befecskendezéssel lehetett elállítani. Kezelő orvosai megállapították, hogy mindkét tüdő sérülést szenvedett a golyótól. Valószínű, hogy a lösebbhez tüdőgyulladás járult, mindazonáltal a beteg eszméletlenül van. A golyó kivételére most gondolni sem lehet, mert a betegnek feltétlen nyugalomra van szüksége. A beteg iránt, ki a legszimpatikusabb emberek egyike, óriási részvét, és nemcsak a fővárosban, hanem az egész országban érdeklődnek állapota iránt. Őzönével érkeznek a részvételtjes sorok és tudakozódások. A számos látogató közt megjelent ellenfele Dienes Márton, az Egyetértés szerkesztője is, hogy benső részvétét kifejezze. Lapunk szerkesztője ma táviratban küldte el részvétét a következő sorokban:

Nagyságos Csajthay Ferencz szerkesztő urnak

Budapesten.

A Debreczeni Ellenőr szerkesztősége a legbensőbb részvétét küldi, kérve a Gondviselést, hogy Nagyságodat tartsa meg egy hosszú boldog életre és a magyar hirlapírás díszére.

Koncz Ákos,
felelős szerkesztő.

Csajthay Ferencz állapotáról a délután folyamán a következő távirati értesítést vettük:

Budapest, február 21. (Érk. d. u. 2 ó.)

Csajthay Ferencz a Budapesti Hirlap szerkesztőjének állapota változatlan. A részvét óriási. Rákosi Jenő, aki külföldről hazasiert a párbaj hírére, ma a kórházban meglátogatta a beteget.

— **A földmives iskola megszüntetése.**

Régebben volt már szó arról, hogy a debreczeni gazdasági tanintézettel kapcsolatosan a Pallagon létesített s hosszú éveken át fenállott földmives iskolát a földmivelésügyi miniszter megszünteti. Nemrég már mint bevezetett tényről beszéltek ezt, de hitelt nem adtunk ennek a híreknek. Most mint teljesen illetékes és megbízható helyről értesülünk a földmivelésügyi miniszter döntött *selhatározta*, hogy a földmives iskolát a folyó tanév végével megszünteti. Szombaton értesítette a miniszter a gazdasági tanintézet igazgatóságát átiratban. Az átiratban tudatja a miniszter, hogy a földmives iskolát a jelen tanév végén megszünteti. Azokat a növendékeknek kik az idei iskola első évét sikerrel bevégezték, a miniszter a jövő tanévben tanulmányaik folytatására a karezagi földmives iskolát jelöli ki. A miniszter indokul, mert a földmives iskolát megszünteti, azt hozza fel, hogy a földmives iskolai növendékek, kiknek kiképzésénél az a főcél, hogy kigazdálkát képezzenek belőlük, utánozni akarták mindenben a gazdasági tanintézet hallgatóit s ez tanulmányaikra káros hatással volt, a másik indok pedig az, hogy a földmivelés iskola megszüntetésével nagyobb tér nyílik a már ott létesített dohánykísérleti állomás kibővítésére, valamint a gazdasági tanintézet fejlesztésére, melyet a környék gazdasági viszonyai okvetlenül s föltétlenül megkívánnak.

— **A debreczeni kölcsönös segélyező-egylet** igazgatósága tegnap számolt be a szövetkezeti tagok előtt a tizenötödik üzlétv eredményéről. Az eredmény fényesen igazolja a szövetkezeti eszme életrevalóságát, üdvös voltát. Az egylet vagyona 1898. végén 4.177,601 korona, tagjainak száma 6574 volt, akik 8041 betéti könyvre hetenként 5747440 filléres betétet fizetve, kötelezték önmagukat a takarékosagra. A folyó évben pedig már 65,962-re emelkedett a betétek száma, ami átlag heti 26,38480 korona befizetésnek felel meg. A felszámoló X. (1893) évtársulat felosztás alá került vagyona 874,665 korona 34 fillér, amelyből egy-egy betét után 149 korona 82 fillér esik. A közgyűlés Simonffy Imre polgármester elnöklése mellett folyt le. Az igazgatóság, felügyelő bizottság, valamint a felosztó X. évtársulat felszámoló bizottságának jelentését s az abban foglalt javaslatokat a népes közgyűlés egyhangulag elfogadta s a felmentvényt az igazgatóság és tisztviselők buzgó, sikeres munkásságáért jegyzőkönyvileg elismerő köszönetét is kifejezve, megadta. A XI. évtársulat felszámolásával *Benyáts Emil, Márk Endre, K. Tóth Sámuel, Thieszen Arthur* és *Weisz Sándor* bizattak meg. Az igazgatóságból kilépett *Bechert Manó, Falk Lajos, Serly Ede, Szedlák József* és *Wolafka Antal* újból megválasztottak.

— **A Petőfi dalkör** tegnap délután három órakor választmányi gyűlést tartott *Komlóssy Arthur* elnöklete alatt, melyen elhatározta a választmány, hogy márczius 15-én hazafias ünnepélyt rendez, kivonul saját zászlója alatt a honvédsirokhoz. Az ünnepélyt estve hangversenyyel egybekötött társas vacsora követi. Majd a múlt évi anyagi állapotokról tétetett jelentés. E szerint bevétele volt a körnek 1257 frt 01 kr, kiadása 657 frt 73 kr. Végül több köszönetnyilvánítás után elhatározta a kör, hogy az alapszabályok módosítandó pontjainak eszközlése végett márczius hó 5-én gyűlést tart.

— **Leégett ház.** Tegnap délután *Gyarmathy Józsefné* Tanító-utca 11. szám alatt levő cseréppel fedett háza eddig ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A tüzoltóság kivonult és a tűz továbbterjedését megakadályozta.

— **Vásár a Blikában.** Felkértek mindazok a férfiak, kik az izr. jótékony nőegylet által e hó 25-én rendezendő mulatságára jelmében szándékoznak elmenni, holnap, kedden este 9 órakor a Hungária kávéházban jelenjenek meg a következő részletek megbeszélése végett.

— **A kilenczodik gyógyszerész-tár.** *Menner Rikhard* Adolf miskolci okleveles gyógyszerész kérvényt intézett a belügyminiszterhez egy a *Csicsogó*-téren felállítandó gyógyszerész-tár engedélyezése végett. A miniszter a kérvényt leküldte a városi tanácshoz véleményezés végett.

— **Megszűnt sertésvész.** H.-Hadház községben a sertésvész megszűnt. Erről a rendőrséget H.-Hadház előljárósága átiratban értesítette.

— **Elgázolt kis leány.** Tegnap délután súlyosabb kimenetelű szerencsétlenség történt a Csapó-utczán. Egy kocsis vigyázatlansága következtében egy kis leány a koci kerekai alá került. Csengeri 4 lovas szekere vágatott végig a Csapó-utczán. A tüzoltó laktanya előtt *Biró Julianna* 7 éves leány az ut közepén ment, mikor a sebesen vágatott lovak utólérték s elütötték. A kis leány a kerekai alá került s mikor kiszabadították, látták, hogy lába ketté tört. Szülei lakására szállították, a kocsis ellen a rendőrség vizsgálatot indított.

— **A „Bikur-Cholim“** debreczeni betegsegélyező egylet választmányába f. hó 19-én tartott választás alkalmával a következők választottak be: Csengeri Imre, Hoffmann Sándor, Schwarcz Fülöp, Rosenberg József, Rosenberg Simon, ifj. Fülöp Ignác, Knöpfler Simon, Smilovics Mihály, Weisz Mátyás, Fluck Adolf, Glück Herman fakereskedő, Weinstein Eliás, Braun Herman, Goldberger Dávid, Schwarcz Ármin és Geiger József. Póttagok: Fábian Károly, Schwarcz Vilmos, Kupfer József posztökereskedő, Schwarzkopf Dávid és Kohn Adolf. A jelölés f. hó 20-án és a választó közgyűlés f. hó 26-án fog megtartatni.

— **Gazdátlan lovak.** Az éjjel egy órakor a rendőrök egy szekeret találtak a Kossuth-utczai templom előtt, melybe három ló volt fogva és felügyelet nélkül állottak. Már épen be akarták vinni a gazdátlan jószágokat a város istállójába, mikor megérkezett valamelyik koresmából a gazdájuk *Forgács István* személyében, aki a rendőri eljárásra éktelenül káromkodni kezdett s bitangoknak, gazembereknek titulálta a kötelességüket teljesítő rendőröket. A rendőrök behajtották a lovakat a város istállójába. *Forgács* ellen pedig megtették a jelentést.

— **Köszönetnyilvánítás.** A filléregylet február 1-én tartott tea-estélye alkalmából a következő adományok és felülfizetések folytak be: a) *ételemüket* adtak: Géresi Kálmánné teát, süteményt, czukorkát és kappant, Walter Lajosné 1 tál kappant, Ormós Gáborné theasüteményt, Materny Lajosné halat és crémet, dr. Ujfalussy Józsefné süteményt, *Forgách Károlyné* tortát és sonkát, *Kondor Lajosné* pulykát, tortát, narancsot és citromot, *Nádai Rezsóné* tésztát és pulykát, *Lamprecht Frigyesné* sonkát és teasüteményt, *Balkányi Miklósné* tortát, *Mentze Henrikné* süteményt, *Wagner Györgyné* tortát, öz. *Molnár-Ring Mórinczné* tortát és kappant, dr. *Szalay Béláné* sonkát, öz. *Schäfer Nándorné* czukrot, *Thieszen Arthurné* kappant és süteményt, *Riesz Lipótné* tortát, *Lux Albertné* tortát és crémet, *Kovács Lajosné* sonkát és süteményt, *Raics Lajosné* süteményt, sonkát és nyelvet és *Szigmeth Károlyné* süteményt, b) *bort*: *Kovács Lajos*, dr. *Nagy Lajos* és dr. *Nagy László*. c) *pénzbeli* adományok és felülfizetések: *Ormós Gáborné* 10 frt, *Géresi Kálmánné* 8 frt, öz. *Budaházy Lászlóné* (Sámson), b. *Podmaniczky Géza*, *Koppel Károly* (Bécs), *Sesztina Jenőné*, *Gebauer Károly*, *Ganofszy Lajos*, *Füleky Pálné* és *Weszter István* 5—5 frtot, *Kontsek Gézáné*, *Harsányi Istvánné*, *Jánossy Józsefné*, *Csatay Gyuláné*, *Mihalovits Jenőné*, *Sesztina Lajosné*, ifj. *Boczkó Sámuelné*, *Medve Kálmán*, *Handtel Vilmos*, dr. *Benedek János*, *Csatay Gyula*, öz. *Kacskovics Ivánné*, *Röschmann Ármin*, *Zátorszky Istvánné* 3—3 frtot. *Tóth Ferencz* 250 frt, *Kiss Áronné*, *Havass Kálmán*, *Benyáts Emil*, *Róth Jánosné*, *Kernáts Gyula*, *Kaszanyitzky Edéné*, *Szliuka Paula*, *Paraszky Gyuláné*, *Rochlitz Arthurné*, *Gebauer Károly*, *Gersai Gusztávné*, *Szathmáry Jánosné*, *Hrabéczy Antalné*, *Dóczy Gedeonné*, *Herdliczka Béláné*, *Mayer János*, *László Józsefné*, *Harmath Gergelyné*, *Hatházy Ferenczné*, *Palecsko Pálné*, *Trnka Gottliebne*, öz. *Böhm Sámuelné*, *Kemény Jánosné*, *Mentze Henrikné*, *Springer Józsefné*, *Hoffman* és *Kronovitz*, dr. *Nagy Lajos* 2—2 frt, *Szikszay Lajosné*, *Steinacker Sándorné*, *Czabán Dánielné*, *Tamássy Béláné*, *Kapros Gáborné*, *Rochlitz Arthurné*, *Laszgallner Kálmánné*, *Kain. Borsos Róza*, *Markovits Károlyné*, *Mayer Emilné*, öz. *Medve Gyuláné*, *Kiss Gyuláné*, *Hutfleisz Kázmér*, *Budaházy Miklósné*, *Katz Lajos*, *Varga Ferencz*, *Mayer János*, *Kontsek Gusztáv*, *Péter József*, *Koncz Ákos*, *Szikszay Lajos*, *Trnka Gottlieb*, *Jánossy Jó*

zsef, Hatházy Ferenczné, Suhajda Józsefné, Molnár Lukács, Bornyász József, Géressy Kálmán, Oszterlamm Ármin, özv. Péntek Ferenczné 1—1 frt, Szibrincz Mihály, Köröskényi Tibor 50—50 kr. — Mindezen adományokért fogadják a nemesszövület adakozók együletünk nevében hálás köszönetünket. Debreczen, 1899. február hó 16. A filléregylet elnöksége.

— **A doktornál,** Baj van, nehéz a csizma, meleg igen nagyon a „felöltő“, gunnyaszt a magyar szomorú fejjel: beteg a derék Katufrék és mivelhogy a javasasszony ki van parancsolva a határral, oszt nagyon dicsérik a „receptös doktort“ a ki irásból csinálja az orvosságot, hát behuzza János a két nagy eszimat a doktor ur küszöbén:

— No mi a baj János? üdvözlönyájasan a ritka jövevényt a doktor ur.

Katufrék meglóbázza a kezét, lemondással és a szemöldökét nagy busan följobb tolja, mondván —

— Jó mondja, jó . . .

— Hát csak mondja kend is, mi a baj?

Leejt a fejit a mellére János és keserűen megszólal:

— Testületileg és elméletileg beteg vagyok.

Nagy részvét borul a tudományos férfiura a Katufrék — diagnózis hallattára.

Az bizony nagy baj, de nem oly nagy, hogy meg ne gyógyíthassuk? Hát feleljen: hol érzi a testületi bajt és hol az elméletit.

János a gyomrára nyomta a kezét nagyot nyelt oszt mondja:

— Az éceczaka belső lázadásaim és szenvedélyeim voltak.

A doktor ur Jánosnak jó orvosságot adott, oszt harmadnap el is ment újra hozzá:

— No, hát hogy érzi magát az orvosság után? kérdezi a doktor.

— Köszönöm — aszondja János — a szügyembe van még egy kis érzelem.

Jánosék; akik bejárnak már a doktorhoz, így beszélnek a tudományok férfival.

x Hivatali helyiségül, esetleg ipari célokra roktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet „debreczeni vásár“ mulatsága a „Bika“ disztermében.

Márczius 1. Jogász-táncestély a „Margit“-ban.

Márczius 2. A debreczeni posta- és távirada-tisztviselői kar hangversenye a „Margit“ fürdő disztermében.

Márczius 4. A kereskedő ifjak táncestélye az „Arany-Bika“-ban.

A nyomdászok bálja.

Azok az eléggé nem dicsérhető derék emberek, a kik a hírlapíró papírra vetett gondolatainak emésztő munka árán

sokszorosítva testet, alakot adnak, a beszélő, sűrű soroknak fáradhatatlan munkásai minden ízében kitünően sikerült, érdekes és fesztelen mulatságot rendeztek szombat éjjel a Margit fürdő disztermében. A ki ott lehetett, nemcsak kivilágos kivirradtig mulathatott határt nem ismerő jókedvvel, hanem fogalmat szerezhetett magának arról a gyors igyekezetről, lázas sietésről is, melylyel nyomdászaink az ólomkatonákat mintegy szigorú parancs szóra elválhatatlanul egymás mellé sorakoztatják s feltámasztják emlékében a megvívhatatlan „fekete sereget“. Az első négyes után jött e tanúságos próba a szedésverseny, hol a versenyzőknek fél órányi idő volt kiszabva. Első nyertes lett Péntek Lajos (Csokonai r.-t. nyomdából) második Nagy József (Kutasi-fele nyomdából), harmadik Géder Sándor (Hoffmann és Kronovitz ny.), Botos Sándor a negyedik versenyző biztosan első lett volna, ha az izgalmas versenyben 11 sort össze nem dob. Éjfél tájban megjelent a nyomdászok lapja az *Ejféli Ujság*, mely a szedésnek, a külalaknak s esinosságnak egész kis remeke, tartalma pedig változatos, és mulattató. Nem lehet leírni s talán még a versenygyőztesek sem tudnak olyan gyorsan szedni, mint a mily mohósággal pár perc alatt elkapkodta a közönség az idei farsang ezt a kis unikumát. A zenét a Magyarok teljes megelegedésre huzták. A négyest 60 pár táncolta. Jelen voltak:

Asszonyok: Takács Sándorné, Nagy Józsefné, Somos Árpádné, Hoffmann Sándorné, Horovitz Zsigmondné, Benedek Sándorné, Schaff Jánosné, Özv. Tóth Andrásné, Farkas Agostonné, Ujváry Józsefné, Balogh Mihályné, Kiss Józsefné, Széchenyi Istvánné, Ötvös Lajosné, Kiss Józsefné, Kovács Gáborné, Török Bálintné, Fekete Jánosné, Ormós Andrásné, Kiss Józsefné, özv. Benedek Lajosné, Székely Mihályné, özv. Brukner Lajosné, Pásztor Miklósné, Botos Sándorné, Klein Miklósné, Erdélyi Ferenczné, Borbély Sámuelné, Szendrey Mihályné, özv. Kovács Sándorné, Jóna Kálmánné, Bartha Jánosné, Bogdán Lajosné, Goldsteinné, Keszler Vilmosné, Bekecs Benjáminné.

Leányok: Nagy Esztike, Szabó Ida, Péntek Erzsike, Ormós Esztike, Ormós Juliska, Ujvári Juliska, Tóth Mariska, Botos Mariska, Nagy Erzsike, Nagy Mariska, Kiss Esztike, Kiss Róza, Kovács Mariska, Szabó Juliánna, Kovács Esztike, Dants Esztike, Barta Esztike, Botos Rózácska, Fogarasi Mariska, Széchenyi Piroska, Széchenyi Ilonka, Ötvös Erzsike, Ötvös Mariska, Orosz Zsuzsika, Kiss Esztike, Kiss Juliska, Juhász Sárka, Fekete Mariska, Gulden Mária, Süch Ilona, Kiss Mariska, Feldmann Hermina, Muraközy Erzsike, Sipos Esztike, Morvai Etelka, Borbély Mariska, Szabó Juliska, Szendrei Esztike, Kovács Margit, Szentesi Mariska, Kovács Erzsike, Erdélyi Mariska, Erdélyi Erzsike, Klein Szeréna, Barta Etelka, Goldstein Margit, Adler Berta, Bogdán Róza, Bekecs Mariska, Koczás Erzsike.

* A kereskedő ifjak bálja márczius 4-én lesz az „Arany-Bika“ disztermében. A debreczeni kereskedő világ fiatalságának színe-java rendezi ezt a bálát, amelyen belépti

díjat sem szednek. A bálnak csak az az egy ezélja van, hogy a meghívott előkelő közönség minél jobban mulasson és minél kellemesebb emlékekkel távozzék.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradai Ödön.** —

(Folytatás.) 90.

VI.

Cumberlandban.

Talbot Greynek nagy fájdalmat okozott az a gondolat, hogy őt és Miriámot bírólilag elválasztották egymástól.

Mily élénken emlékeznek most vissza arra a napra, a melyen vele a kis templomban az oltár előtt állott és ünnepélyesen megesküdtött, hogy csak a halál fogja őket elválasztani egymástól.

S ime most Miriám háza, név nélkül Sir Henry Selton kegyétől függve áll egy magában a nagy világon és ha hinni lehet a mende-mondának, Sir Henry Seltonra nem sokat számíthat.

— Gondoskodnom kell a jövőjéről — moadá Talbot Grey atyjának — mert nem tudhatjuk, Sir Henry hogyan fog vele szemben viselkedni.

Bánja is ő, hisz őt most egész bátran lehet nevének nevezni.

— Oh, hogyan mondhatasz ilyesmit atyám?

— Gondold csak meg, mily sokáig utaztak egymással és tartózkodtak együtt Londonban, mielőtt Sir Henry azt sem tudta, hol volt.

— Te nem ismered őt atyám, ezért beszélsz így.

— Nos jó megmutathatod iránta, érzett becsüléset, ha gazdag évi járadékot adsz neki, megteheted, ha kedved tartja, de hidd el nekem, hogy bátran rábirhatod lovagja, Ravel gondviselésére.

— Ezáltal csak kitenném őt a kísértésnek. Szavaid meg nem győznem, atyám és az én lelkiismeretem azt mondja nekem, hogy a bíróság határozata nem ment fel engem erkölcsi kötelezettségem alól.

Egy levelet írt tehát Talbot Miriámnak, melyben tudtára adta, hogy leányának, ki természetesen ezentul is Miriám felügyelete alatt leend, évi 10,000 frtot jutott. És ha igaz volna az a hír, hogy Sir Henry Selton őt másodsor, ezuttal érvényesen el nem venné, úgy neki is 10,000 forintot fog évente rendelkezésére bocsátani. Küldje el Miriám a maga ügyvédjét az én ügyedemhez s azok mindent rendbe hoznak egymással óhaja szerint.

Miriám nem sok ügyet vetett a levélre, de annál inkább gondolt Sir Henryre, a ki bizonynyal sietni fog egy érvényes házassággal újra magáévá tenni.

Miriám azt várta, hogy Sir Henry vagy maga eljön, vagy irásban ad hirt magáról.

— Nagyon beteg volt — mondá Archie — amint Miriám csodálkozását fejezte ki előtte, hogy a báró még mindig mi életjelt sem adott magáról. De különben is, tudhatja kegyed, mily lassan kerül, a hir arra távolesó helyre, hol Sir Henry lakik. Vagy az is lehetséges, hogy kör-

fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, koczázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban. stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben
(os. és kir. udvari szállító.)

„Henneberg-selyem“

csak akkor valódi ha közvetlen gyáraimból rendelik.

nyezete nem tartotta tanácsosnak e hirt vele közölni.

— De miért gondolja ezt, Archie?

— Talán nagyon beteg.

— Es nem, nem vagyok mellette.

Kötelességem hozzá menni, tudom, ha én beteg volnék, ő jönne hozzám.

Archie igenlőleg intett. Hogyan közölhette volna Miriámmal ama levélnek, melyet Sir Henry hozzá intézett tartalmát?

— Azt hiszem, Miriám — mondá Archie habozva — ha ön hozzá menne, minden jóra fordulna, de önnek nem szabad csodálkozni, vagy megsértődnie, ha ő önt kezdetben kissé hidegen fogadná. A beteg embereknek néha csodálatos szélsőségeik vannak és a mai hírek, melyeket a gonoszlelkű Mrs Digby forgalomba hoz, fájdalmasan érintették talán őt. Ehhez járul, hogy ön Miriám, mint visszamemlékezhetik, nem tudatta vele, hol tartózkodok. Nem gondolná, hogy jobb volna, ha előbb írta neki.

Miriám nevetve nézett rá.

— Ha valami magyarázni való volna, — mondá — úgy legjobb lesz, ha személyesen beszélek vele. En egyáltalában nem tudom felfogni, micsoda magyarázni valóm volna, de ha valami félreértés forogna fenn, úgy azt megegyezhetem. Legjobb volna, ha együtt utaznánk hozzá Archie.

Archie nem tagadhatta meg a kérelmet és ennél fogva együtt utaztam hozzá.

— Várjam meg önt a vendéglőben? kérdé Miriámtól, a mint az állomáshoz megérkeztek. — Ugyanis nagybátyámnak egyik szélsősége az, hogy különös ellen-szenve támadt irántam. Rossz néven vette tőlem, hogy tekintet nélkül arra, hogy őhajtja ön ezt, vagy nem, távollétemben nem írtam és azt mondja, hogy bizony-nyal volt oka hallgatásomnak.

Miriám nevetve felelte:

— A felől ne legyen aggodalomban. Tudom, mit beszél a világ Archie. De meg vagyok győződve, hogy Sir Henry engem meglátva, nem fog e rágalmaknak hitelt adni. Ha kételyt táplálna irántam, a menyire szeretem és becsülöm most, éppen annyira meg kellene ítélnem ez esetben.

E Miriám egymagában elment egy kocsin a villa felé, a hol Sir Henry lakott. A mint a csengőt meghuzta, egy előtte ismeretlen szolgát látott.

Sir Henry után kérdezősködött, de a kérdés, melyet a szolga tett, aggodalmat keltett szívében helyzete felett.

— Kit jelentsek be?

— Sir Henry vár reám.

— Ez könnyen lehetséges, de a szóbeli bejelentéseket Palmernek meg kell tennie.

— Nos, küldje ide Mr. Palmert.

A szolga kinyitott egy kis fogadó szobát, hol rövid idő múlva Palmer megjelent.

A mint Miriámot meglátta, láthatólag nyugtalan lett.

— Jelentsen be Sir Henrynek — mondá neki nyugodtan. Jól érzi magát ő most?

— Valamivel jobban, de még mindig nem jól. Jelenleg a könyvtár szobájában van.

— Hol a könyvtár szoba?

Palmer elvezette őt e szobáig. Miriám belépett.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A gabonatőzsde hete.

Budapest, február 19.

Amire utolsó jelentésünkben ráutaltunk, az mind bekövetkezett. A nemzetközi stolisztikai adatok nem kedveznek a gabona ár-

emelkedésének és ennek következtében a buza értéke napról-napra lehanyatlotta liszt kelendőségi viszonyai igen kedvezőtlenek és a lisztkészletek a fővárosban annál is inkább gyarapodnak, mivel a vidéki malmok 40-50 krajezárral olcsóbban kínálják gyártmányukat a fővárosban, mint azt a budapesti lisztgyárak adhatják. A hét végén némileg javult a hangulat. Az amerikai jelentések ugyanis egyre hangoztatják, hogy az Egyesült Államokban az időjárás meglehetősen kedvezőtlen volt, miért is a határidők közül a márcziusi buza 10 krral emelkedett. A kész buza e héten 15 20 krral csökkent és az utóbb beállott javulás daczára is az ár ezért még mindig 20-15 kr. Az összforgalom alig 60,000 métermázsára tehető.

Egyéb gaboneműek közül a rozs 5-10, az árpa 5, a zab 5 krral hanyatlott, míg a tengeri aránylag jól tartja árát és csak néhány krral volt olcsóbban kapható, noha a tengeri hanyatlik.

Gs. J.

Kiadó és iaptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapest, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59-14.

NYILT-TÉR.

Hangok a közönség köréből.

Köszönőirat Amerikából.

(Eredetiből magyarra fordítva).

Tek. **Wilhelm Ferencz** gyógyszerész urnak
Neunkirchen. Alsó Ausztria.
New-York 18/V 98

Jó uram!

1895. november 12-én oly foku rheumatismust kaptam, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolcz hónapig fektüdtem egy helyben a nélkül, hogy megmozdulhattam volna. Testsúlyom 175 lbs-ről 130 lbs-re ment vissza, jelölül ama borzasztó fájdalmaknak, melyeken évente átmentem. Kipróbáltam mindenféle gyógymódot, amit valaki csak valaha használt s melyet az orvosok kitaláltak, egészen a villamos török fürdőkig, de azért annyira nem érzem magam jobban, hogy legutolsó kezelő orvosom nem akart többé tőlem díjazást elfogadni, miután nem tudott rajtam cseppet sem segíteni. Idők multával találkoztam egy barátommal, ki figyelmeztetett engem a **Wilhelm-féle csusz és köszvényellenes vértisztító theájára** mint ami csálhatatlan szer a rheuma ellen. Én elmondtam neki, hogy mennyi mindent megpróbáltam már s kevésbé bizom ezen theában is. Ugy tetszik, hogy a sors keze működött abban, hogy én önnel irjak s hogy éreztem, hogy van még ami engem meggyógyít. Meggyőződtem, hogy a mentő szer létezik. Nem tudom szavakban kifejezni ama rettenetes kinokat, melyeket a legutolsó 3 évben átéltem. De most ez nem háborgat többé engem s ezen pillanatban úgy érzem magam, mint aki ujjászültetett s nem tudok a világnak nagyobb kincsét a **Wilhelm-féle csusz s köszvényellenes vértisztító theánál**. Kérem önt uram, legyen szives a Wilhelm-féle csusz s köszvény elleni theából nekem 12 csomaggal küldeni. Önnel a legfőbb egészséget s hosszú életet kívánva vagyok őszinte tiszte-lője **Gordon M. József** 179. orchard st. New-York. Egyesült Államok. — Kapható minden gyógyszerertárban. Forraktan: **Mihalovits I. gyógyszerész** Debreczenben.

86-9-5

13321.

1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa részéről ezennel közhirrététeik, hogy a Simonffy-utcai 1. számú ház utáni ondódi 6 hold 1200 □-öl (kataszter szerint 7 hold 489 □-öl) szántó föld az **1899. év márczius hó 1-ső napján d. e. 9 órakor** a városháza nagytermében tartandó nyilvános árverésen az 1899. év november 1-től—1902. év október 1-ig terjedő 3 egymásután következő s három évnek tekintendő időre haszonbérbe kiadatni fog.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben az árverelő bizottság kezéhez bánatpénzül letenni.

Debreczen, 1899. január hó 10.

51-2-2

Városi Tanács.

Pályázati hirdetmény

a debreczeni magy. kir. gazdasági tanintézet pallagi gazdaságában az 1899-iki év április hó elsején megüresedő

élelmezői vállalatra.

A szerződés feltételeiről a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága nyújt bővebb felvilágosítást mindennap d. e. 10-12-ig.

A bélyeggel felszerelt pályázati ajánlatok **1899. év február hó 22-ig** alulírott igazgatósághoz benyújtandók.

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

55 10-10

4711. SZ.

Captol

bőrgyógyászattal foglalkozó tanárok és orvosok bizonyítványai szerint kitűnőnek talált

h a j v i z

mely a hajkorpát és az ebből származó hajkihullást biztosan megszünteti.

Dr. med. Eichhoff J.

Elberfeldben, bőrbetegségek különleges orvosának utasítása szerint készítette

FERD. MÜLHENS No. 4711. Köln.

Kapható valamennyi gyógyszerertárban, gyógyfü- és illatszerekkereskedésben.

13943. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár végrehajtható Nagy Sámuel végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén levő, a debreczeni 1313. sz. tkvben A + 1 rsz. 1359. hrsz. alatt foglat 3084. sorszámú belsőség, azonban a reá C. 4. rsz. alatt Nagy Sámuel javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az árverést 935 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1899. évi márczius hó 17. napján délután 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 93 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. novemb. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1898. december hó 14-én.

Nagy Károly
kir. táblai bíró.

149-1-1

Debreczeni városi színház.

Folyószám 142. Bérlet 116. szám „B“

Ma, hetfőn február 20-án

Himfy dalai.

Vigjáték 3 felvonásban egy előjátékkal.

Az előjáték személyei:

Kisfaludi Sándor	— — —	Komjáthy J.
Szegedi Róza	— — —	Fái Fl.
Rosty Antal	— — —	Fenyéri M.
Jolán, leánya	— — —	T. Halmi M.
Bezeredy Kálmán	— — —	Odry Á.
Takács József	— — —	Mezei A.
Skublies Imre	— — —	Csáky F.
Fehér György, pap	— — —	Székely S.
Horváth János	— — —	Antalfi.
Gaal József	— — —	Lendvay.
Agh Ferencz, gazdatiszt	— — —	Sziklai M.
Gáber	} jobbágyok	Nagy J.
András		Serfőzy Gy.

A darab személyei:

Kisfaludy Sándor	— — —	Komjáthy J.
Kisfaludy Károly	— — —	Tanay Fr.

Özvegy Biró Józsefné született

Szegedy Mari	— — —	Kiss Irén.
Szegeda Róza	— — —	Fái Flóra.
Bay Annuska	— — —	Bárdos I.
Rosty Antal	— — —	Fenyéri.
Bezeredy Kálmán	— — —	Odry.
Jolán, neje	— — —	T. Halmi M.
Takács József	— — —	Mezei.
Skublies Imre	— — —	Lendvay.
Fehér György, pap	— — —	Székely.
Szalóky Péter	— — —	Rubos.
Horváth János	— — —	Antalfi.
Gaal József	— — —	Fenyéri.
Agh Ferencz, gazdatiszt	— — —	Sziklai.
Nagy Pál	— — —	Csatár.
Nagy Pálné	— — —	Csügényi V.
Janka, leányuk	— — —	Makrainé A.
Bogyai Lászlóné	— — —	F. Csigaházy
Stanczi, leánya	— — —	Cserényi A.
Agh Ferencz, gazdatiszt	— — —	Sziklai Miklós

Holnap, kedden, február 21-én

A gésák,

vagy: Egy japán teaház története.

Operette 3 felvonásban.

STANDARD

életbiztosító társaság Edinburghban, Angolhon.

Alapított 1825.

Magyarországi fiók: Budapest, V. ker., Fürdő-utca 4.

Évi bevétel	27,500.000	korona.
Kiutalt nyereségrészek	150,000.000	"
Vagyon	220,000.000	"
Halálesetek folytán kifizetve	450,000.000	"

A „STANDARD“ kötvényeinek nevezetesebb előnyei:

Kétségtelen biztonság. Alacsony díjak. Szabad világgötvények. Kötvények érvényben tartása díjfizetések elmulasztásánál. Tőkésítés és előre megállapított visszaváltási érték. Megtámadhatatlanság. Feltétlen fizetés öngyilkosság esetében egyévi fennállás után. Szabad háboru biztosítás népfelkelők részére.

Díjtáblázatok kívánatra küldetnek.

Vezérügynökség Debreczenben:

Mandel Jenő és Bornyász József uraknál 109-3-3

Még

sohasem

létezett!

100.000

koronát

lehet az Újságíró-sorsjegyek utolsó huzásánál, mely

már holnap kedden fog okvetlenül megtartatni,

egy koronával nyerni.

Főnyeremény 100.000 korona, 10.000 korona stb. stb.

Egy sorsjegy ára egy korona.

Sorsjegyek kaphatók: az összes bankokban, váltóházakban, dohánytőzsdékben és ezen lap kiadóhivatalában.

126-6-5